Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

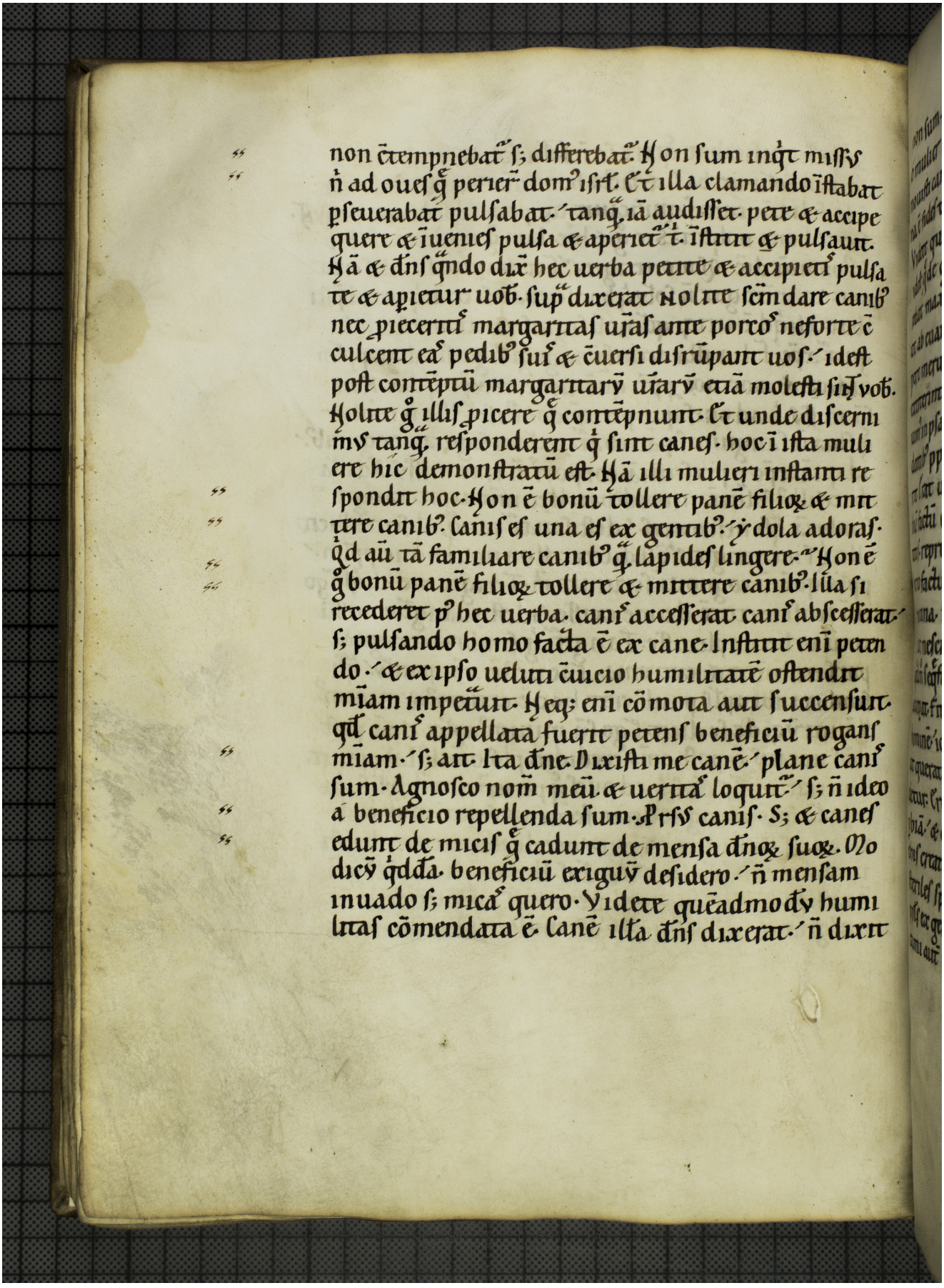

non c̄tempnebat̄ s; differebat̄. Non sum inq̄t missus
n̄ ad oues q̄ perier̄ dom⁹ isrl̄. Et illa clamando īstabat
p̄seuerabat pulsabat. tanq̄ iā audisset. pete & accipe
quere & īuenies pulsa & aperiet̄ t̄. īstitit & pulsauit.
Nā & d̄ns q̄ndo dix̄ hec uerba petite & accipietis pulsa
te & ap̄ietur uob̄. sup̄ dixerat Nolite sc̄m dare canib⁹
nec p̄ieceritis margaritas ur̄as ante porcos neforte c̄
culcent eas pedib⁹ suis & c̄uersi disrūpant uos. idest
post contēptū margaritarū ur̄arū etiā molesti sint uob̄.
Nolite q̄ illis p̄icere q̄ contēpnunt. Et unde discerni
mus tanq̄ responderent q̄ sint canes. hoc ī ista muli
ere hic demonstratū est. Nā illi mulieri instanti re
spondit hoc. Non ē bonū tollere panē filioꝝ & mit
tere canib⁹. Canis es una es ex gentib⁹. ydola adoras.
q̄d aū tā familiare canib⁹ q̄ lapides lingere. Non ē
q̄ bonū panē filioꝝ tollere & mittere canib⁹. Illa si
recederet p⁹ hec uerba. canis accesserat. canis abscesserat.
s; pulsando homo facta ē ex cane. Institit enī peten
do. & ex ipso ueluti c̄uicio humilitatē ostendit
mīam impetuit. Neq; enī cōmota aut succensuit.
q̄d canis appellata fuerit petens beneficiū rogans
mīam. s; ait. Ita d̄ne. Dixisti me canē. plane canis
sum. Agnosco nom̄ meū. & ueritas loquit̄. s; n̄ ideo
a beneficio repellenda sum. Prsus canis. S; & canes
edunt de micis q̄ cadunt de mensa d̄noꝝ suoꝝ. Mo
dicū q̄dd̄a. beneficiū exiguū desidero. n̄ mensam
inuado s; micas quero. Videte quēadmodū humi
litas cōmendata ē. Canē illa d̄ns dixerat. n̄ dixit